శ్రీమతి కుసుంబెన్ డి. మహాదేవి
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బాంబే.

1960
March, 30

(ఎస్ కె , దాస్, జెఎల్. కపూర్ మరియు ఎం హిదయతుల్లా, జె జె)

ఆదాయపు పన్ను --రిఫరెన్స్——ప్రధాన న్యాయస్థాన అధికార పరిధి–ట్రిబ్యునల్ ద్వారా నిర్ణయించబడని ప్రశ్నను నిర్ణయించవచ్చు–భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922 (1922 యొక్క XI),ఎస్. 66--ది స్టేట్స్ (పన్ను రాయితీలు) ఆర్డర్, 1949, పేరా. 4.

అప్పీలుదారు మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ మరియు కో. ,లిమిటెడ్ అని పిలవబడే కంపెనీ యొక్క వాటాదారు. బొంబాయిలో రిజిస్టర్డ్ ఆఫీసుతో ఉన్న కంపెనీ అన్ని సమయాలలో బ్రిటిష్ ఇండియాలో నివసించేది. ఇది పూర్వ బరోడా రాష్ట్రంలో కూడా వ్యాపారం చేస్తోంది మరియు ఆ రాష్ట్రంలో మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ ఇన్వెస్ట్‌మెంట్ కార్పొరేషన్ , నవ్‌సారితో దాని లాభాలను కొనసాగించేది. 1949 సంవత్సరంలో మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ అండ్ కో. లిమిటెడ్ పాక్షికంగా బ్రిటిష్ ఇండియాలో మరియు పాక్షికంగా ఇండియన్ స్టేట్‌లో వచ్చిన లాభాల నుండి డివిడెండ్‌లను ప్రకటించింది .అప్పీలుదారు ఆమె సంపాదించిన డివిడెండ్‌లపై ఆదాయపన్ను అంచనా వేయబడింది . ఆమె ఆ డివిడెండ్‌లను బ్రిటీష్ ఇండియాలోకి తీసుకురాలేదు మరియు విలీన

1960
శ్రీమతి కుసుంబెన్
డి. మహాదేవి
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను
కమీషనర్, బాంబే.
హిదయతుల్లా, జె

రాష్ట్రాల (పన్ను రాయితీలు) ఆర్డర్ పారా 4 యొక్క ప్రయోజనాన్ని పేర్కొంది. బరోడా రాష్ట్రంలోని అప్పీలుదారుకు ఆదాయం చేరలేదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది , అయితే ఆమె పన్ను రాయితీల ఉత్తర్వుల ప్రయోజనాలకు అర్హులా కాదా అనే ప్రశ్నను నిర్ణయించలేదు. దాని సూచనపై ప్రధాన న్యాయస్థానం ఆ పేరాను పేర్కొంది. పన్ను రాయితీల పేరా.4 అసెస్సీకి వర్తించదు కానీ అసెస్సీకి ఆదాయం ఎక్కడ వచ్చిందనే ఇతర ప్రశ్నను అది నిర్ణయించలేదు . ప్రత్యేక సెలవుపై అప్పీల్‌పై అప్పీలుదారు వాదిస్తూ , రాయితీల ఉత్తర్వు అసెస్సీకి వర్తించే ప్రశ్నకు ట్రిబ్యునల్ వెళ్లలేదు మరియు దానిపై ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయనందున, ప్రధాన న్యాయస్థానం దానిపై ప్రశ్నను లేవనెత్తలేదు. స్వంతం చేసుకొని దానిని నిర్ణయించుకోండి:

ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించిన చట్టానికి వెలుపల వెళ్లడంలో ప్రధాన న్యాయస్థానం తన అధికార పరిధిని అధిగమించిందని మరియు చట్టం యొక్క వేరొక అంశాన్ని నిర్ణయించడం.

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66 , హైకోర్టుకు అధికార పరిధిని కల్పిస్తుంది , ఇది ట్రిబ్యునల్ ఉతర్వాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నను మాత్రమే సూచిస్తుంది. అటువంటి ఉత్తర్వు

1960
శ్రీమతి కుసుంబెన్
డి. మహాదేవి
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను
కమీషనర్, బాంబే.
హిదయతుల్లా, జె

నుండి ఉత్పన్నమయ్యే చట్టం యొక్క భిన్నమైన ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి ఇది ప్రధాన న్యాయస్థానంకు అధికార పరిధిని అందించదు .

న్యూ జహంగీర్ వకీల్ మిల్స్ లిమిటెడ్ వెర్సెస్ . ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ , [1959] 37 ఐటిఆర్ 11, సింధియా స్టీమ్ నావిగేషన్ కో. లిమిటెడ్ వెర్సెస్. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ , [1954] 26 ఐటిఆర్ 686, ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ వెర్సెస్ . స్విమ్మింగ్ బాత్ ట్రస్ట్, [1955] 27 ఐటిఆర్ 279 మరియు ఇస్మాలియా గ్రెయిన్ మర్చంట్స్ అసోసియేషన్ వెర్సెస్ . ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ , [1957] 31 ఐటిఆర్ 433, ప్రత్యేకించబడ్డాయి.

మాష్ ట్రేడింగ్ కో. వెర్సెస్ . ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ , [1956] 30 ఐటిఆర్ 388, పరిగణించబడుతుంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 507 ఆఫ్ 1957.

ఆదాయపు పన్ను రిఫరెన్స్ నం. 28 1955 లోని బాంబే ప్రధాన న్యాయస్థానం యొక్క సెప్టెంబర్ 28, 1955 మరియు ఫిబ్రవరి 20, 1956 నాటి ఆర్డర్ మరియు తీర్పు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్

చేయండి. అప్పీలుదారు కోసం ఆర్ .జె. కోలా మరియు ఐ.ఎన్. ష్రాఫ్, సి.కె. డాఫ్టరీ సొలిసిటర్ జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా, ప్రతివాది కోసం లైయర్ బి. గణపతి మరియు డి. గుప్తా. కోర్టు తీర్పు ఇచ్చిన తేదీ 1960 మార్చి 30 .

1960
శ్రీమతి కుసుంబెన్
డి. మహాదేవి
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను
కమీషనర్, బాంబే.
హిదయతుల్లా, జె

హిదయతుల్లా, జె – ఇది ఈ కోర్టు ప్రత్యేక అనుమతితో కూడిన అప్పీల్ , మరియు సెప్టెంబర్ 28, 1955 నాటి ఉత్తర్వు మరియు ఫిబ్రవరి 20, 1956 నాటి తీర్పుపై నిర్దేశించబడింది బాంబే ప్రధాన న్యాయస్థానం. ఈ ఉత్తర్వు ద్వారా , బాంబేలోని అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ సూచించిన ప్రశ్నకు ప్రధాన న్యాయస్థానం పునర్విమర్శ చేసింది , దానికి తన తీర్పు ద్వారా సమాధానమిచ్చింది.

ఈ అప్పీల్‌ను దాఖలు చేసిన శ్రీమతి కుసుంబెన్, డి. మహాదేవియా (ఇకపై మదింపుదారుగా సూచిస్తారు) అన్ని సమయాలలో , బొంబాయిలో నివసించేవారు. ఆమె వాటాదారు , మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ మరియు కో., లిమిటెడ్, బొంబాయిలో 760 షేర్లను కలిగి ఉన్నారు. 1950-51 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి (మునుపటి సంవత్సరం క్యాలెండర్ సంవత్సరం 1949), ఆమె మొత్తం ఆదాయంపై ఆదాయ-పన్ను

1960
శ్రీమతి కుసుంబెన్
డి. మహాదేవి
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను
కమీషనర్, బాంబే.
హిదయతుల్లా, జె

అంచనా వేయబడింది. రూ.1,50,765,ఇందులో స్థూల డివిడెండ్ ఆదాయం రూ. 1,47,026. తరువాతి ఆదాయంలో రూ. 47,120 మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ మరియు కో., లిమిటెడ్, బొంబాయి ద్వారా డివిడెండ్‌లు ప్రకటించబడ్డాయి. మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ మరియు కో., లిమిటెడ్, బొంబాయిలో రిజిస్టర్డ్ ఆఫీసుతో ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ. ఇది అన్ని భౌతిక సమయాల్లో, బ్రిటిష్ ఇండియాలో 'నివాసి మరియు సాధారణ నివాసి'. ఇది పూర్వ బరోడా రాష్ట్రంలో కూడా వ్యాపారం చేస్తోంది మరియు ఆ రాష్ట్రంలో మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ ఇన్వెస్ట్‌మెంట్ కార్పొరేషన్, నవ్‌సారితో దాని లాభాలను కొనసాగించేది. 1949 సంవత్సరంలో మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ మరియు కో., లిమిటెడ్, ఈ పోగుచేసిన లాభాల నుండి డివిడెండ్‌లను మూడు తీర్మానాల ద్వారా ప్రకటించింది, అవి పునరుత్పత్తి చేయబడ్డాయి:

25-3-1949. "1947 సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను లేని సాధారణ షేరుకు రూ. 17 డివిడెండ్ మరియు రూ. 4,29,250/- గ్రహిస్తున్నట్లు ప్రకటించబడింది మరియు నవ్సారిలో ఉన్న 1947 సంవత్సరపు లాభాలలో నవ్సారిలో చెల్లించబడుతుంది.."

24-9-1949. "1948 సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను లేకుండా సాధారణ షేరుకు రూ. 24 డివిడెండ్ మరియు రూ. 6,06,000 గ్రహిస్తున్నట్లు ప్రకటించబడింది మరియు నవ్సారిలో ఉన్న 1948 సంవత్సరపు లాభాలలో నవ్సారిలో చెల్లించబడుతుంది. మెసర్స్ ఎం జి ఇన్వెస్ట్ మెంట్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్‌తో - లేదా ఏప్రిల్ 30, 1949 తర్వాత."

24-9-1949. " యాడ్-మధ్యంతర డివిడెండ్ రూ. రూ. 21 సాధారణ షేరుకు ఆదాయపు పన్ను మినహాయింపు రూ. 5,30,250 మరియు 1949 సంవత్సరానికిగానూ కంపెనీ ఆదాయంలో 1949 సంవత్సరానికిగా ప్రకటించబడింది మరియు 1949 సంవత్సరానికిగానూ మెసర్స్ M. G. ఇన్వెస్ట్ మెంట్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్, నవ్‌సారికి తీసుకురాలేదు మరియు ఆ తర్వాత లేదా ఆ తర్వాత ఏప్రిల్ 30, 1949 న నవ్‌సారిలో చెల్లించాలి ఏప్రిల్ 30, 1949 ."

మదింపుదారు ఈ డివిడెండ్‌లను బ్రిటిష్ ఇండియాలోకి తీసుకురాలేదు. ఆమె పారా 4 యొక్క ప్రయోజనాన్ని పేర్కొంది. విలీన రాష్ట్రాల (పన్ను రాయితీలు) ఆర్డర్ , 1949 (ఇకపై క్లుప్తంగా రాయితీల ఆర్డర్‌గా సూచిస్తారు); కానీ బరోడా రాష్ట్రంలో ఆమెకు ఆదాయం

1960
శ్రీమతి కుసుంబెన్
డి. మహాదేవి
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను
కమీషనర్, బాంబే.
హిదయతుల్లా, జె

రాలేదని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. మఫత్‌లాల్ గగల్‌భాయ్ మరియు కో., లిమిటెడ్, దాని లాభాల నుండి డివిడెండ్‌లను ప్రకటించిందని ట్రిబ్యునల్ ఎత్తి చూపింది , అది బ్రిటిష్ ఇండియాలో మరియు పాక్షికంగా భారత రాష్ట్రంలో పాక్షికంగా పేరుకుపోయింది. ఈ విధంగా డివిడెండ్ 'సమ్మిళిత లాభాల' నుండి ప్రకటించబడింది. బ్రిటీష్ ఇండియాలో ఒక కంపెనీకి సంబంధించిన షేర్లను అసెస్సీ చెల్లించి , సంపాదించారని, ఆ విధంగా బ్రిటిష్ ఇండియాలో ఒక ఆస్తిని కలిగి ఉన్నారని మరియు ఆ ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయం అని కూడా ఇది ఎత్తి చూపింది. అయితే, ట్రిబ్యునల్, అసెస్సీ యొక్క ఉదాహరణలో కేసు యొక్క ప్రకటనను ఎస్ 66(1) కింద రూపొందించింది. భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని మరియు కింది ప్రశ్నను ప్రధాన న్యాయస్థామ్కు సూచించింది:

"పూర్వ బరోడా స్టేట్‌లో మదింపుదారునికి రూ. 47,120 నికర డివిడెండ్ ఆదాయం వచ్చిందా లేదా బ్రిటిష్ ఇండియాలో అసెస్సీకి వచ్చిన ఆదాయమా లేక ఆర్జించినట్లు భావించాలా?"

రిఫరెన్స్‌ను విన్నప్పుడు , రాయితీల ఉత్తర్వు అసెస్సీకి వర్తిస్తుందా అనే ప్రశ్నను కూడా ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించి , సూచించాల్సి ఉంటుందని ప్రధాన న్యాయస్థానం అభిప్రాయపడింది . ట్రిబ్యునల్ ముందు అలాంటి అంశం లేవనెత్తలేదన్న అసెస్సీ ఆవేదనను ప్రధాన న్యాయస్థానం

గుర్తించింది. అయితే, ప్రధాన న్యాయస్థానం, సెప్టెంబర్ 28, 1955 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా , రెండు ప్రశ్నలను నిర్ణయించడానికి అవసరమైన అన్ని వాస్తవాలు ప్రధాన న్యాయస్థానం ముందు ఉన్నందున , అనుబంధ ప్రకటన కోసం కేసును తిరిగి పంపాల్సిన అవసరం లేదని నిర్ణయించింది. ప్రధాన న్యాయస్థానం ఆ ప్రశ్నను పునర్నిర్మించింది , అది చెప్పినట్లుగా, ఈ క్రింది పదాలలో చట్టంలోని రెండు అంశాలను అర్థం చేసుకోవడానికి:

"రూ. 47,120 నికర డివిడెండ్ ఆదాయానికి సంబంధించి , విలీన రాష్ట్రాల (పన్ను రాయితీలు) ఆర్డర్ , 1949 ప్రకారం మదింపుదారుడు ఏదైనా రాయితీకి అర్హులా?"

రిఫరెన్స్ ఫిబ్రవరి 20, 1956న తుది తొలిగింపు కోసం వచ్చింది మరియు ప్రధాన న్యాయస్థానం ఆ పారాను పట్టుకొని ప్రతికూలంగా ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చింది. రాయితీల ఉతర్వులోని 4 అసెస్సీకి వర్తించదు. అసెస్సీకి ఎక్కడ ఆదాయం వచ్చిందో ప్రధాన న్యాయస్థానం నిర్ణయించలేదు. ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి అనుమతిని ప్రధాన న్యాయస్థానం తిరస్కరించింది , అయితే మదింపుదారు ఆర్డర్ మరియు తీర్పు రెండింటికి వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక సెలవు కోసం ఈ న్యాయస్థానంకు దరఖాస్తు చేసి దానిని పొందారు మరియు ప్రస్తుత అప్పీల్ దాఖలు చేయబడింది.

ప్రారంభంలోనే, ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్ నుండి ఉత్పన్నం కాని చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నను రూపొందించడానికి మరియు వ్యవహరించడానికి ప్రధాన న్యాయస్థామ్ యొక్క అధికార పరిధిని అసెస్సీ ప్రశ్నించారు. బ్రిటీష్ ఇండియాలో ఆదాయం వచ్చిందని ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించిందని అసెస్సీ ఎత్తి చూపారు. నిర్ణయంలోని ఈ భాగాన్ని మదింపుదారు సవాలు చేశారు మరియు కమిషనర్‌కు ఇది అవసరమని భావిస్తే, అతను ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయాన్ని పొంది , ఇతర పాయింట్‌పై కూడా సూచన కోరవలసి ఉంటుంది. రాయితీల ఉత్తర్వు యొక్క మదింపుదారునికి వర్తించే ప్రశ్నకు ట్రిబ్యునల్ వెళ్ళలేదు మరియు దానిపై ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయనందున , ప్రధాన న్యాయస్థానం తనంతట తానుగా ప్రశ్నను లేవనెత్తలేదని మరియు దానిని నిర్ణయించలేమని మదింపుదారు వాదించారు. న్యూ జహంగీర్ వాకిల్ మిల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్‌టాక్స్ [1] లోని ఈ న్యాయస్థానం నిర్ణయంపై మదింపుదారు గట్టిగా ఆధారపడతారు. ఆ సందర్భంలో, బాంబే హైకోర్టు ట్రిబ్యునల్ నుండి ఉత్పన్నం కాని పాయింట్లపై కేసు యొక్క అనుబంధ ప్రకటనను సమర్పించాలని ఆదేశించింది. ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వు , మరియు ఈ కోర్టు అలా చేయడానికి హైకోర్టుకు ఎటువంటి అధికార పరిధి లేదని పేర్కొంది. మరోవైపు, కమీషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదిస్తూ , రాయితీల ఆర్డర్

[1] [1959] 37 ఐటిఆర్ 11

యొక్క ప్రయోజనాన్ని క్లెయిమ్ చేసిన అసెస్సీ యొక్క మూల్యాంకనం ప్రశ్న అని వాదించారు. ప్రధాన ప్రశ్న ఏమిటంటే , రాయితీల ఉత్తర్వు యొక్క వర్తింపు , మరియు బ్రిటీష్ ఇండియాలో లేదా బరోడాలో ఆదాయాన్ని పొందడం అనే ప్రశ్న కేవలం అనుబంధంగా ఉంది. తరువాతి ప్రశ్న, ప్రతివాది ప్రకారం, మొదటి ప్రశ్నలో చేర్చబడింది మరియు ప్రదాన న్యాయస్థానం ఒక సమగ్ర ప్రశ్నను రూపొందించినప్పుడు మరియు అది చేసిన క్రమంలో దానికి సమాధానం ఇచ్చినప్పుడు సరైనది. రాయితీల ఉత్తర్వు వర్తించదని ప్రధాన న్యాయస్థానం పేర్కొన్నందున , ప్రశ్న యొక్క ఇతర అవయవాన్ని నిర్ణయించాల్సిన అవసరం లేదని , అలా చేయడం అనవసరంగా మారిందని ప్రతివాది అభిప్రాయపడ్డారు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , మదింపుదారు యొక్క అభ్యంతరం బాగా స్థాపించబడింది. రాయితీల ఉత్తర్వు అసెస్సీకి వర్తిస్తుందా అనే ప్రశ్నకు ట్రిబ్యునల్ స్వయంగా ప్రస్తావించలేదు. ఆదాయం బరోడాలో కాకుండా బ్రిటీష్ ఇండియాలో ఉద్భవించిందని కారణంతో అంచనా వేసే ప్రశ్నను ఇది నిర్ణయించింది. ఆ అంశం బాంబే ప్రధాన న్యాయస్థానం స్పృశించలేదు. రెండోది, మరోవైపు, రాయితీల ఉత్తర్వు అసెస్సీకి వర్తిస్తుందా లేదా అనే విషయాన్ని ట్రిబ్యునల్ స్పృశించలేదు. అందువల్ల, అంచనాకు సంబంధించినంతవరకు ఫలితం ఒకే విధంగా ఉన్నప్పటికీ , నిర్ణయం యొక్క కారణాలు పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంటాయి.

ప్రధాన న్యాయస్థానం రూపొందించిన ప్రశ్న రెండు అంశాలను గ్రహించిందని మరియు బహుశా అది గ్రహించిందని ప్రధాన న్యాయస్థానం భావించింది. కానీ రెండు విషయాలు సహ–విస్తృతమైనవి కావు, లేదా ఒకదానిలో మరొకటి చేర్చబడలేదు. ఆదాయాన్ని పొందే ప్రశ్న ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద నిర్ణయించబడాలి మరియు రాయితీల ఆర్డర్‌తో చాలా తక్కువ సంబంధం కలిగి ఉంటుంది. రాయితీల ఉత్తర్వుకు అవకాశం లేకుండా ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలపై ఆ ప్రశ్న తగినంతగా నిర్ణయించబడుతుంది. అందువల్ల, రాయితీల ఉత్తర్వు వర్తింపజేయబడిందా లేదా అనేదానిపై హైకోర్టు వాస్తవంగా పరిగణించిన ప్రశ్న యొక్క నిర్ణయంతో సహసంబంధమైనదిగా లేదా చేర్చబడిందని చెప్పలేము. ఇది ఇలా ఉంటే, బొంబాయి ప్రధాన న్యాయస్థానం నిర్ణయానికి పూర్తిగా అతీతంగా ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం తీసుకున్నట్లు స్పష్టమవుతుంది. వాస్తవానికి నిర్ణయించిన పాయింట్ నిర్ణయంలో ఒక దశగా కూడా ట్రిబ్యునల్ పరిగణించని అంశాన్ని ప్రధాన న్యాయస్థానం కూడా నిర్ణయించింది. ఈ రెండు నిర్ణయాలు ఒకదానికొకటి అపరిచితమైనవి , అయినప్పటికీ అవి ఒకే ఫలితానికి దారితీస్తాయి.

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66 , ప్రధాన న్యాయస్థానంకు అధికార పరిధిని కల్పిస్తుంది , ఇది ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నను మాత్రమే

సూచిస్తుంది. అటువంటి ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే చట్టం యొక్క భిన్నమైన ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి ఇది ప్రధాన న్యాయస్థానంకు అధికార పరిధిని అందించదు. చట్టం యొక్క ఒకే ప్రశ్న దాని పరిష్కారం కోసం విభిన్న విధానాలను కలిగి ఉండవచ్చు మరియు ప్రధాన న్యాయస్థానం అన్ని విధానాలలో తీసుకోవడానికి ప్రశ్నను విస్తరించవచ్చు. అయితే ఈ ప్రశ్న ఇప్పటికీ ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉన్నది మరియు అది నిర్ణయించినదే అయి ఉండాలి. ఇది ట్రిబ్యునల్ ఎన్నడూ పరిగణించని పూర్తిగా భిన్నమైన ప్రశ్న కాకూడదు.

ప్రతివాది వాదించడం ద్వారా తీసుకున్న చర్యను సమర్థించడానికి ప్రయత్నించారు, జమ చేసే స్థలానికి సంబంధించి ఆదాయం యొక్క సేకరణ ప్రశ్న యొక్క నిర్ణయం రాయితీల ఉత్తర్వు యొక్క వర్తింపును సూచిస్తుంది. మేము అంగీకరించము. ఇదే జరిగితే , మళ్లీ ప్రశ్నను రూపొందించాల్సిన అవసరం ఉండదు. వాస్తవానికి, అంచనా వేయగల ప్రశ్నకు రెండు అవయవాలు ఉన్నాయని ప్రధాన న్యాయస్థానం స్వయంగా భావించింది మరియు రెండు అవయవాలను కవర్ చేయడానికి ప్రశ్నను పునర్నిర్మించింది. రెండు అవయవాలను కానీ వాటిలో ఒకటి మరియు అది కూడా ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించనిది నిర్ణయించడంలో ప్రధాన న్యాయస్థానం తప్పు చేసింది. ట్రిబ్యునల్ చేయనిదాన్ని ప్రధాన న్యాయస్థానం నిర్ణయించిందని , ప్రధాన న్యాయస్థానం చేయనిదాన్ని ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించిందని చెప్పడం ద్వారా

ఫలిత స్థితిని సంగ్రహించవచ్చు. ఇది స్పష్టంగా ఎస్ . 66 నిబంధనలకు విరుద్ధం. ప్రతివాది సింధియా స్టీమ్ నావిగేషన్ కో. లిమిటెడ్ వెర్సెస్ . కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ [1]టాక్స్ , ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ v. బ్రీచ్ క్యాండీ స్విమ్మింగ్ బాత్ ట్రస్ట్ [2]మరియు ఇస్మాలియా గ్రెయిన్ మర్చంట్స్ అసోసియేషన్ v. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ [3]. వారు అన్నీ ఒకే న్యాయస్థానం యొక్క నిర్ణయాలు మరియు వివిధ పరిస్థితులలో ఉద్భవించాయి. వాటిలో రెండింటిలో , ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించని రీజనింగ్‌ను తీసుకునేంత విస్తృతమైన ప్రశ్న ఉంది మరియు మూడవది , మరొక విభాగం కూడా మెటీరియల్‌గా ఉన్నప్పుడు ఒక విభాగానికి సంబంధించిన సూచనను తొలగించడం ద్వారా ప్రశ్న విస్తృతమైంది. అవి ట్రిబ్యునల్ మరియు ప్రధాన న్యాయస్థానం నిర్ణయించిన న్యాయపరమైన అంశాలు పూర్తిగా భిన్నమైన కేసులు కావు , అది ఇక్కడ కేసు. పంజాబ్ హైకోర్టు మాష్ ట్రేడింగ్ కో. వర్సెస్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ [4]లో విరుద్ధమైన అభిప్రాయాన్ని తీసుకుంది.

పైన ఇవ్వబడిన కారణాల వల్ల , ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించిన లా పాయింట్ ఆఫ్ లా వెలుపలికి వెళ్లి , వేరొక చట్టాన్ని నిర్ణయించడంలో ప్రధాన న్యాయస్థానం తన అధికార పరిధిని అధిగమించిందని మేము

---

[1] [1954] 26 ఐటిఆర్ 686
[2] [1955] 27 ఐటిఆర్ 279
[3] [1957] 31 ఐటిఆర్ 433
[4] [1956]30 ఐటిఆర్ 388

అభిప్రాయపడుతున్నాము. అందువల్ల ప్రధాన న్యాయస్థానం ఉత్తర్వును రద్దు చేసి , ట్రిబ్యునల్ రూపొందించిన ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి కేసు ప్రధాన న్యాయస్థానంకు పంపబడుతుంది. అసెస్సీ మరియు కమీషనర్ ఇద్దరూ క్రమరాహిత్యాన్ని ఎత్తిచూపారు: ప్రధాన న్యాయస్థానం మరియు ప్రశ్న ఇది ఉన్నప్పటికీ పునర్నిర్మించబడిన దృష్ట్యా , ఈ అప్పీల్ ఖర్చులు సూచనలో ఖర్చులుగా ఉంటాయి. ప్రధాన న్యాయస్థానం ద్వారా వినబడుతుంది మరియు ఫలితానికి కట్టుబడి ఉంటుంది.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

కేసు రిమిట్ చేయబడింది.